



Svajūnė Solominaitė 4B kl.

„Po viršeliu“

Darbo vadovė mokytoja metodininkė Gražvyda Andrijauskaitė

Baigiamojo darbo aprašas

Šio kūrinio idėja kilo perskaičius „Rugiuose prie bedugnės“. Labiausiai įstrigusi šios knygos mintis: „Aš saugau vaikus, kad nenukristų į bedugnę“. Ši citata privertė susimąstyti, kad kartais žmogus gali kristi ne tik tiesiogine, bet ir vidine prasme – į vienatvę, baimę ar savo mintis.

Kūrinį atlikau tapybos technika, pasirinkdama didesnę, A3 formato knygos lapą. Vietoje įprastų popierinių puslapių naudočiau skaidrią plėvelę, ant kurios tapiau rankas, kurios nori pagriebti ir nepaskęsti, tad jos kyla į viršų. Toks sprendimas leido sukurti sluoksnių efektą ir judesio pojūtį. Verčiant puslapius, vaizdas pamažu keičiasi, todėl žiūrovas gali ne tik stebėti kūrinį, bet ir pats sekti jo istoriją.

Kūrinyje skleidžiasi moters portretas, kuris su kiekvienu verčiamu puslapiu pamažu tolsta ir grimzta į tamsią erdvę. Pirmuosiuose sluoksniuose dar galima įžvelgti jos viltį ir pastangas pasiekti šviesą – tai liudija aukštyn pakeltas žvilgsnis ar judesys paviršiaus link. Tačiau gilyn judanti erdvė pamažu slopina šią kovą, o moters siluetas tampa vis tamsesnis. Galiausiai vieninteliu gyvybės ir vilties ženklu lieka į viršų kylantys oro burbuliukai, simbolizuojantys paskutinį trapų atodūšį.

Šiuo kūrinium noriu perduoti žinią, kad nereikėtų spręsti apie žmogaus vidų tik iš jo išorinio „viršelio“. Net jei iš pirmo žvilgsnio gyvenimas atrodo ramus ir gražus kaip gėlėtas laukas, tai nereiškia, kad giliau jame nevyksta asmeniniai karai. Knygos formatas pasirinktas neatsitiktinai – jis kviečia žiūrovą neapsiriboti tik pirmuoju įspūdžiu, o versti lapus ir pamatyti tai, kas slepiasi po paviršiumi.